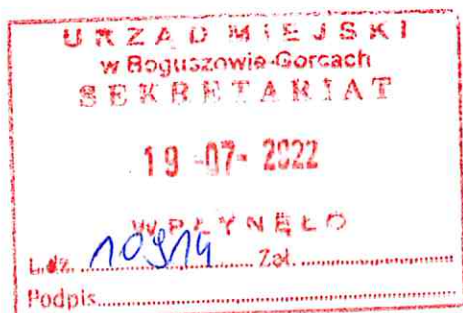


Pro Silver Sp. z o.o.
ul. Okólnik 11/2
00 – 368 Warszawa

Warszawa, dnia 15 lipca 2022 r.

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Wałbrzychu**
Al. Wyzwolenia 24
58 – 300 Wałbrzych



za pośrednictwem

Burmistrza
Miasta Boguszków – Gorce
Pl. Odrodzenia 1
58 – 370 Boguszków - Gorce

ODWOŁANIE

Działając w imieniu Pro Silver Sp. z o.o. w Warszawie, na podstawie art. 127 § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), zwanej dalej w skrócie „k.p.a.” **zaskarżam w całości decyzję z dnia 27 czerwca 2022 r. Nr WIM.6620.1.22.2021.2022 Burmistrza Miasta Boguszków – Gorce w przedmiocie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia pn. „Zakład produkcji polepszacza do gleby i wypełniacza do rekultywacji w miejscowości Boguszków – Gorce, na terenie działki Nr 2/44, obręb Nr 7 Kuźnice Świdnickie w Boguszu – Gorcach” w związku z naruszeniem:**

1) przepisów o postępowaniu administracyjnym, tj.:

- art. 7, art. 77 § 1, art. 80, k.p.a., w związku przeprowadzeniem przez organ I instancji postępowania w sprawie z naruszeniem zasady prawdy obiektywnej poprzez brak podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli, w szczególności poprzez brak wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w konsekwencji czego ustalenia faktyczne w sprawie nie zostały dokonane na podstawie całokształtu materiału dowodowego;

- art. 107 § 3 k.p.a, poprzez brak wyczerpującego uzasadnienia:

a) faktycznego wydanej decyzji w związku z brakiem wskazani faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej;

b) prawnego w związku z brakiem wyjaśnienia podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa;

2) przepisów prawa materialnego, tj. art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. - o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029), w związku z odmową wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lokalizacji przedsięwzięcia, jedynie na wynikach postępowania z udziałem społeczeństwa, wybiórczą oceną ustaleń zawartych w „Raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko - Zakład produkcji polepszacza do gleby i wypełniacza do rekultywacji w miejscowości Boguszów – Gorce”, wykonanego przez Eko – Efekt Sp. z o.o. w Warszawie w styczniu 2021 r. i przedłożonego do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia i wybiórcze przyjęcie wniosków płynących z wykonanej na zlecenie organu opinii biegłego sądowego dr. inż. Jakuba Duszczyka „sporządzonej w związku z toczącym się postępowaniem administracyjnym w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia pn. „Zakład produkcji polepszacza do gleby i wypełniacza do rekultywacji w miejscowości Boguszów – Gorce, na terenie działki Nr 2/44, obręb Nr 7 Kuźnice Świdnickie w Boguszowie – Gorcach” oraz całkowite pominięcie uzgodnień zawartych w postanowieniu Nr WOOŚ.4221.32.2021.MM.9 z dnia 11 października 2021 r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu oraz w postanowieniu Nr WR.RZŚ.4360.19.21.MG z dnia 26 maja 2021 r. Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

W oparciu o powyższe zarzuty wnoszę o uwzględnienie odwołania w całości przez organ I instancji poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia pn. „Zakład produkcji polepszacza do gleby i wypełniacza do rekultywacji w miejscowości Boguszów – Gorce, na terenie działki Nr 2/44, obręb Nr 7 Kuźnice Świdnickie w Boguszowie – Gorcach”, a w przypadku odmowy uwzględnienia odwołania przez Burmistrza Miasta Boguszów – Gorce i przekazania go do organu odwoławczego, na podstawie art. 138 § 2 k.p.a, wnoszę o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji organu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia temu organowi.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną niniejszym odwołaniem decyzją z dnia 27 czerwca 2022 r. Burmistrz Miasta Boguszów – Gorce odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przez Spółkę z o.o. Pro Silver w Warszawie przedsięwzięcia pn. „Zakład produkcji polepszacza do gleby i wypełniacza do rekultywacji w miejscowości Boguszów – Gorce, na terenie działki Nr 2/44, obręb Nr 7 Kuźnice Świdnickie w Boguszowie – Gorcach”. Uzasadniając decyzję organ I instancji odwołał się z w zasadzie do wyników postępowania przeprowadzonego z udziałem społeczeństwa, a w szczególności mieszkańców zamieszkujących w niedalekiej odległości od planowanego przedsięwzięcia, których obawy dotyczą możliwości występowania w upalne i wietrzne dni nieprzyjemnych zapachów pochodzących

(odorów) z ustabilizowanych komunalnych osadów ściekowych, które będą wykorzystywane do produkcji polepszacza glebowego, hałasu urządzeń wykorzystywanych do produkcji oraz pyłów pochodzących ze wzmożonego kołowego transportu ciężarowego związanego z dostarczaniem materiałów służących do produkcji polepszacza do gleby, tj. odpadów ściekowych, wapna gaszonego, pyłu węgla brunatnego i mączki bazaltowej jak również służących do produkcji środka do rekultywacji gruntu, tj. materiałów budowlanych zawierających gips, kompostu i odpadów ulegających biodegradacji. Uwzględniając te obawy Burmistrz Miasta Boguszków – Gorce, krytycznie odniósł się do „Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko - Zakład produkcji polepszacza do gleby i wypełniacza do rekultywacji w miejscowości Boguszków – Gorce”, wykonanego przez Eko – Efekt Sp. z o.o. w Warszawie w styczniu 2021 r. i przedłożonego do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia wskazując, że raport ten nie uwzględnia prognozowanego poziomu emisji substancji odorotwórczych w związku z przetwarzaniem odpadów organicznych w postaci ustabilizowanych odpadów ściekowych oraz odpadów z instalacji mechaniczno-biologicznego przetwarzania odpadów, co może mieć negatywny wpływ na życie i zdrowie okolicznych mieszkańców. Dodał przy tym, że realizacja planowego przedsięwzięcia narusza zasadę zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. 5 Konstytucji RP oraz art. 3 pkt 50 ustawy – Prawo ochrony środowiska, ponieważ brak jest stosownych uregulowań prawnych pozwalających na miarodajną analizę odorów. Ponadto organ zakwestionował możliwość użycia wytwarzanych produktów jako polepszacza gleby oraz wypełniacza do rekultywacji, przed uzyskaniem przed uzyskaniem zgodny ministra właściwego do spraw rolnictwa, co będzie mogło nastąpić po uzyskaniu analizy uzupełniającej na zawartość cynku i miedzi, która nie została wykonana.

Tymczasem z art. 80 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę: 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1; 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa; 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 grudnia 2019 r., sygn. akt II OSK 342/18 (opubl. CBOSA), wskazał, że zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko przedłożony przez inwestora raport nie jest jedynym dokumentem w oparciu, o który wydaje się decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. Istotą rolę zgodnie z powołanym przepisem odgrywają także wyniki postępowań uzgodnieniowych.

Z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji wynika, że organ I instancji, że wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu oraz do

Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o uzgodnienie środowiskowych warunków realizacji przedsięwzięcia będącego przedmiotem sprawy. Organy te wydały postanowienia odpowiednio z dnia 11 października 2021 r. oraz z dnia 26 maja 2021 r. Pierwszy z tych organów stwierdził, że planowana inwestycja nie powinna: stanowić ponadnormatywnego oddziaływania akustycznego, oddziaływać na powietrze atmosferyczne, znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko przyrodnicze, negatywnie oddziaływać na krajobraz, wpływać na dobra materialne, zabytki i krajobraz kulturowy. Drugi wskazał natomiast, że zastosowanie zaproponowanych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych oraz właściwa organizacja prac realizacyjnych przedsięwzięcia zapewnią niezbędną ochronę środowiska wodnego, przez co planowana inwestycja nie wpłynie negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych. Żadne z tych uzgodnień nie zostało wzięte pod uwagę przy rozpatrywaniu wniosku Spółki. Stanowisko organu uzasadnione zostało natomiast zdarzeniami, przyszłymi oraz brakiem spełnienia wymogów dotyczący poziomu odorów emitowanych z ustabilizowanych odpadów organicznych z oczyszczalni ścieków, który to poziom dla konkretnych inwestycji nie zostały w żaden sposób określone w przepisach prawa. Zatem wydanie decyzji nie może być uzasadnione przewidywanym emitowaniem odorów. Organ w żaden sposób nie odniósł się do określonego w raporcie sposobu wytwarzania produktów, nie wziął pod uwagę, że materiały używane do produkcji nie będą magazynowane lecz na bieżąco przywożone i na bieżąco będzie wywożony produkt. Świadczy to o tym, że organ analizując raport starał się wziąć pod uwagę te okoliczności, które mogą wywołać negatywne skutki nie tyle dla środowiska ile niepewne i skutki dla mieszkańców i prowadzonych przez nich działalności. Nie bierze przy tym pod uwagę istotnych stwierdzeń zawartych w opinii powołanego przez organ biegłego sądowego dr. inż. Jakuba Duszczyka „sporządzonej w związku z toczącym się postępowaniem administracyjnym w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia pn. „Zakład produkcji polepszacza do gleby i wypełniacza do rekultywacji w miejscowości Boguszów – Gorce, na terenie działki Nr 2/44, obręb Nr 7 Kuźnice Świdnickie w Boguszowie – Gorcach”, który szczegółowo odniósł się do wszystkich kwestii dotyczących środowiskowych uwarunkowań przedsięwzięcia. Wskazał przy tym jednoznacznie, na podstawie przekazanego mu materiału dowodowego, że w zastosowana w raporcie technologia nie przyczyni się do powstania szkody dla pobliskiego potoku o nazwie „Potok Lesak”, wyłączając poważną awarię (co może przydarzyć się również przy innego rodzaju działalności). Wskazał przy tym, co skrętnie pomija organ I instancji, iż obok planowanej inwestycji zlokalizowany jest punkt selektywnego odbioru odpadów komunalnych (któremu może przydarzyć się również poważna awaria – przypis strony). Wobec powyższego biegły nie dopatrywał się realnego negatywnego wpływu na sąsiednie tereny. Dalej biegły wskazał, że w produkcji inwestor nie będzie używał substancji organicznych toksycznych w tym pestycydów, środków ochrony roślin (w tym herbicydów), insektycydów, a jedynym negatywnie wpływającym czynnikiem na pasieki może być emitowany hałas, jednak nie zostało naukowo

udowodnione, że może on mieć wpływ na pszczoły miodne. W konsekwencji uznał, że nie dopatruje się on wpływu przedsięwzięcia na pszczoły miodne. W dalszej kolejności biegły wskazał, że zakład będzie znajdował się przy trasie kolejowej emitującej hałas, wobec czego nie dopatruje się negatywnego i bezpośredniego wpływu hałasu pochodzącego z wykonywanych prac na terenie planowanej inwestycji i podczas jej rozruchu. Natomiast w zasadniczej kwestii, która zasadniczo zdecydowała o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji, biegły zajął stanowisko, które nie zostało przez organ uwzględnione. Mianowicie stwierdził, że uciążliwości zapachowej w związku z planowanym przedsięwzięciem, w przypadku materiałów wilgotnych, nie można wykluczyć, szczególnie gdy w okolicy są czynne ośrodki agroturystyczne. Jednakże, jak podkreślił biegły, tuż obok znajduje się przedsiębiorstwo, które jest emitentem substancji odorowych (Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych). Wobec powyższego, z uwagi na brak ustawy odorowej, nie można w tym zakresie udzielić jednoznacznej i kategorycznej odpowiedzi. Należałby zatem, zdaniem Spółki, przeprowadzić czynności wyjaśniające w jakim stopniu substancje odorowe PSZOK oddziałują na ludzi zamieszkujących w pobliżu. Ten fakt w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji został całkowicie pominięty, a ma on istotne znaczenie, albowiem nie można dyskryminować jednych przedsiębiorców na rzecz drugich. Biegły przyznał, że realnym wpływem na zdrowie człowieka będzie możliwość występowania uciążliwości zapachowej, jednakże z uwagi na brak ustawy odorowej nie można odnieść emitowanych substancji odorotwórczych do wartości normatywnych.

Istotnym w sprawie jest jednak to, że powołany przez organ biegły we wnioskach do opinii wskazał, że autorzy raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinni go zrewidować i uzupełnić w zakresie elementów wskazanych przez biegłego w części wstępu opinii. W żadnym jednak stopniu biegły nie wskazał, że raport ten nie może być przyjęty jako dowód w sprawie. Powyższe zatem nie dawało organowi I instancji podstawy do wydania decyzji o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia Spółki, lecz obligowało ten organ do przeprowadzenia uzupełniającego postępowania dowodowego celem uszczegółowienia raportu o kwestie, które mogą zostać ustalone. Ponadto wobec braku norm odorowych organ powinien wystąpić do właściwego organu nadzoru sanitarnego o w kwestii wpływu emisji odorów na zdrowie mieszkańców w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. Tym samym organ, naruszając powołane na wstępie przepisy o postępowaniu administracyjnym, nie podjął wszystkich czynności w celu dokładnego wyjaśnienia sprawy, ponieważ wyczerpująco nie zebrał i rozpatrzył całego materiału dowodowego w konsekwencji czego ustalenia faktyczne w sprawie nie zostały dokonane na podstawie całokształtu materiału dowodowego. Skutkiem tego jest wadliwe uzasadnienie faktyczne i prawne decyzji. Organ przywołał w nim tylko te okoliczności i dowody, jak również przepisy praw, które przemawiały za załatwieniem sprawy na niekorzyść strony jak: dotyczące wyników postępowania z udziałem społeczeństwa, które negując możliwość realizacji inwestycji Spółki z uwagi na emisję odorów, jednocześnie nie neguje możliwości funkcjonowania obok innego

przedsięwzięcia emitującego odory, tj. PSZOK, braku możliwości wprowadzenia produktu do obrotu wskutek braku uzyskania zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, co nie ma w ogóle znaczenia dla wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia. Jednocześnie organ pomija dowody, które przemawiają na korzyść Spółki, tj. uzgodnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu oraz do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Jak podkreśla się w orzecznictwie sądowo – administracyjnym, por. wyrok NSA z dnia 18 października 2019 r., sygn. akt II OSK 2952/17 (opubl. w CBOSA), „organ nie jest związany uzgodnieniami, ale ma je brać pod uwagę, nie może ich pominać. To nie jest to samo co związanie organu, które powoduje, że organ nie dokonuje analizy materiałów tylko bezwzględnie stosuje je w wydanej decyzji”. Tymczasem Burmistrz Miasta Boguszków – Gorce wskazanych uzgodnień nie wziął w ogóle pod uwagę, co czyni zarzut o naruszeniu art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. w pełni uzasadnionym.

I wreszcie końcowo odwołując się do unormowań konstytucyjnych dotyczących zasady zrównoważonego rozwoju, organ I instancji nie widzi innych zasad zapisanych w Ustawie Zasadniczej jak choćby wynikającej z jej art. 20 zasady społecznej gospodarki rynkowej opartej na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz solidarności, dialogu i współpracy partnerów społecznych stanowi podstawę ustroju gospodarczego Rzeczypospolitej Polskiej. W tym znaczeniu, w ocenie Spółki, sprzeczne z powołanym przepisem jest postępowanie organu w odniesieniu do przedsiębiorcy, który w nabywa nieruchomość w celu prowadzenia działalności gospodarczej przysparzającej dochody budżetowi państwa i budżetom gmin z tytułu należnych podatków, zatrudniającemu pracowników, ma prawo do wykonywania tej działalności w miejscach do tego przeznaczonych. Spółka nabywając nieruchomość, która w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dopuszcza prowadzenie działalności w zakresie w jakim wystąpiła o ustalenie środowiskowych uwarunkowań dla realizowanego przedsięwzięcia, ma oczekiwanie, że działalność ta nie będzie torpedowana arbitralnym rozstrzygnięciem organu władzy samorządowej. W orzecznictwie sądowo-administracyjnym podkreśla się (por. m.in. wyrok WSA w Krakowie z dnia 29 czerwca 2019 r., sygn. akt II SA/Kr 502/18 (opubl. w CBOSA), że „zgodność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”. W sprawie nie budzi wątpliwości, że planowane przedsięwzięcie jest zgodne z zapisami miejscowego planu zagospodarowania Miasta Boguszków – Gorce. Ograniczenie możliwości prowadzenia działalności przez Spółkę stawia pod znakiem zapytania w świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego, konieczność zapłaty podatku od nieruchomości od nieruchomości, na której ma zostać zrealizowane przedsięwzięcie, w stawce właściwej dla nieruchomości związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Mając na uwadze powyższe wniesione odwołanie jest uzasadnione i konieczne.